

**KRAJOWA SEKCJA PRZEMYSŁU CUKIERNICZEGO,
MŁYNNARSKIEGO I PIEKARNICZEGO NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
03-801 WARSZAWA UL. ZAMOYSKIEGO 28/30**

TELEFON: +48 (022) 670-77-26, Mobile: 501 606 862, FAX:(022) 670-77-26

**E-Mail: solidarnosc311@gmail.com
www.cukiernicy.eu**

Warszawa 27.10.2015

Stanowisko Rady Sekcji

Rada Krajowej Sekcji Przemysłu Cukierniczego, Młynarskiego i Piekarniczego NSZZ „Solidarność” pragnie przedstawić stanowisko będące uwagami do prezydenckiego projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw.

Rada po zapoznaniu się z prezydenckim projektem ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS proponuje rozważenie dwóch alternatywnych kryteriów uzyskania prawa do emerytury:

1. Prawo do emerytury osób, które osiągnęły wiek emerytalny wynoszący, co najmniej 60 lat dla kobiet, oraz co najmniej 65 lat dla mężczyzn (powrót do starych zasad).
2. Prawo do emerytury dla osób, które osiągnęły 40 letni okres składkowy z zaliczeniem okresów wychowawczych (nie więcej niż 5 lat).

Uzasadnienie:

W Unii Europejskiej coraz więcej krajów stara się obniżyć wiek emerytalny. Powodem do obniżenia wieku emerytalnego w Polsce niewątpliwie są biologiczne uwarunkowania procesu starzenia się oraz poziomu życia naszych rodaków. Ważnym aspektem tych uwarunkowań jest niezadawalający poziom i dostęp do opieki zdrowotnej, co w konsekwencji przemawia za obniżeniem wieku emerytalnego. Jednocześnie wartym do zauważenia jest fakt, że choroby, inwalidztwo, wyeksploatowanie organizmu ludzkiego, powodują niezdolność do normalnej, wydajnej pracy. Dlatego dużo większym jest obciążenie dla funduszu chorobowego, rentowego jak również istniejących funduszy społeczno-socjalnych. Wydłużenie średniego trwania życia nie jest równoznaczne z wydłużeniem się długości życia w dobrym zdrowiu, umożliwiającym dalsze kontynuowanie pracy zawodowej, w szczególności w przemysłowych zakładach pracy, gdy kwalifikacje oraz wiek pracowników nie pozwalają na inne uwarunkowania w zatrudnieniu..

Rozpoczynając pracę zawodową, każdy z nas miał określony wiek uzyskania prawa do emerytury tj. 60 lat dla kobiet oraz 65 lat dla mężczyzn. Była to umowa, w której obywatel miał zagwarantowane, że po spełnieniu tych kryteriów będzie miał zagwarantowaną emeryturę. Zmieniając barierę wieku na 67 lat dla kobiet i mężczyzn, zerwano umowę społeczną, jaką było prawo do świadczeń emerytalnych na poprzednich zasadach. W konsekwencji społeczeństwo straciło zaufanie do Państwa.

Czy ktoś się nas, pracujących między innymi w fabrykach lub w innych miejscach pracy, zapytał o to czy godzimy się na podniesienie wieku emerytalnego do 67 lat, a w zamian dofinansowywał inne grupy społeczne, które mogą uzyskać wiek emerytalny dużo wcześniej, na lepszych warunkach finansowych?

Dlaczego różne grupy zawodowe nie wpłacając lub wpłacając wiele mniej do FUS, mają korzystać na korzystniejszych warunkach ze środków tegoż FUS?

Warto zwrócić uwagę na to, że osoby z 40 letnim stażem pracy wykorzystujące uprawnienia rodzicielskie powinny mieć możliwość skorzystania ze świadczenia emerytalnego z zaliczeniem okresów wychowawczych z uwagi na mniejszą możliwość wypracowania wymaganej ilości lat stażowych. Zgromadzenie przez nie większej ilości lat składkowych w momencie, gdy urodziły i wychowywały kilkoro dzieci staje się niewykonalne. Propozycja wieku 40 lat jest jak najbardziej zasadnym kryterium pozwalającym na zgromadzenie odpowiedniego kapitału, jednak Rada Sekcji zauważa, że w przypadku świadczenia emerytalnego po uzyskaniu 40 lat składkowych niewiele wniesie wobec osób, które świadomie wychowywały dzieci. Przy odpowiednich rozwiązaniach prawnych istnieje możliwość zaliczenia okresów wychowawczych, jako okres składkowy. Umożliwi to, że osoby korzystające z uprawnień rodzicielskich właśnie z tych powodów mogłyby przejść na emeryturę po uzyskaniu mniejszej ilości lat składkowych.

Nam, jako przyszłym emerytom powinno zależeć, zarówno na latach składkowych jak i na narodzinach dzieci. Dlatego z powodów społecznych, umożliwienie przejścia na emeryturę po przepracowaniu 40 lat składkowych lub po przepracowaniu mniejszej ilości lat składkowych z jednoczesnym zaliczeniem urlopów wychowawczych (nie więcej niż 5 lat) jest jak najbardziej możliwym do wykonania wnioskiem.

Rada Sekcji uważa, że odprowadzanie składek przez okres 40 lat jest już wystarczającym czynnikiem do uzyskania prawa do emerytury. Wielu ludzi, aby osiągnąć taki staż składkowy, musi legitymować się około 42 letnim stażem pracy. Po takim okresie pracy, organizm ludzki w bardzo wielu przypadkach nie jest zdolny do normalnej, intensywniej pracy. Najlepszym przykładem tego jest średni staż pracy obecnych emerytów, który wynosi około 37-38 lat pracy. Biorąc powyższe pod uwagę, propozycja 40 lat składkowych jest już wydłużeniem czasu pracy dla przyszłych emerytów. Jeżeli wszystkie grupy społeczne przepracowałyby 40 lat składkowych, nie korzystając z różnych przywilejów, to sytuacja finansowa na koncie Funduszu Emerytalnego uległaby diametralnej poprawie. Lata składkowe to klucz i to ważniejszy niż wiek. To, bowiem one zdecydowanie powinny mieć największy wpływ na przyszłe świadczenie. Ilość lat pracy i wielkość odprowadzanych składek na system emerytalny przekłada się na wnoszone przez pracującego podatki i daniny do budżetu i o tym powinniśmy pamiętać. Im wyraźniej to będzie zaznaczone tym większy wpływ nastąpi.

Warto zastanowić się także nad aspektem składki rentowej, którą każdy z nas odprowadza. Czy przechodząc na emeryturę, zebrane pieniądze na funduszu rentowym nie powinny w części zasilić kapitału emerytalnego? Mechanizm emerytalny dotyczący pracujących inwalidów, powinien również być szczególny z uwagi na stan zdrowia i możliwości świadczenia pracy. Kontynuując pracę i mając w perspektywie jeszcze np. 10 lat pracy a dodatkowo borykając się z dolegliwościami zdrowotnymi wielu pracowników przechodzi na rentę. Mając alternatywnie jeszcze 2-4 lata pracy bardziej ich to zmotywuje do kontynuowania pracy i osiągnięcia prawa do emerytury po 40 latach składkowych.

Biorąc to wszystko pod uwagę Rada Sekcji Przemysłu Cukierniczego, Młynarskiego i Piekarniczego prosi o nie działanie pod presją czasu, czy też szybkiego wywiązania się z obietnic przedwyborczych. Rozpatrując treść nowej ustawy i zaproponowanych zmian, powinien brany być pod uwagę nie tylko czynnik kryteriów wieku przechodzenia na emeryturę, ale także długość lat składkowych, zgromadzony kapitał, oraz wszelkie aspekty, aby nie dopuścić do wykluczenia zawodowego w przededniu osiągnięcia kryteriów emerytalnych.

Z wyrazami szacunku
W imieniu Rady Sekcji

PRZEWODNICZĄCY
K.Z. Nr 311 NSZZ „Solidarność”

Dariusz Skorek